

Тжпчатъ тѣ на колелце
Меката рѣва.

Хица, хица, хица-ца,
Хайде на хоро!
Катъ сме съ весели сърца,
Колко е добро!

Ц. Калчевъ.

гр. Копривщица.

Кой отъ насъ не е чувалъ това историческо име? Кой не е трепвалъ при изгоряването му; защото буди въ неговата душа мили спомени? . . . Да, Копривщица, Копривщица, славно историческо градче! . . . Люлка на геройства показани за нашето освобождение Огнище на юнаци, които се жертвуваха за сладката свобода на милото си отечество! Копривщица ни даде безсмъртнитѣ борци — апостоли Бенковски, Каблешковъ, Каравеловъ и още много други. Тамъ бѣ сърдцето на прочутото Сръбногорско въстание и отъ тамъ се гръмна първата пушка за обявяване на въстанието Този гръмъ се разнесе по цѣлата Сръбня-гора: въстана Панагюрище, Клисурса, Сопотъ, Стрѣла и много други села. Борбата бѣ голѣма, догдѣто страшниятъ неприятелъ, съ крвожадни сръдства, потуши всичко . . . Но Копривщица и другитѣ градове запечатаха своята слава.